

niedziela

głos z Torunia

NR 8 (949) • J • ROK LV I • 24 II 2013 • TORUŃ

W NUMERZE:

Świadek Chrystusa – 63. rocznica śmierci
bp. Adolfa Piotra Szelażka

Łańcuch pamięci sybirackiej –
73. rocznica pierwszej deportacji Polaków
na Sybir

TEMAT TYGODNIA

Przestrzeń dla Boga

Wielkim Poście Chrystus prowadzi nas na pustynię, by tam w ciszy, w przestrzeni modlitwy, postu i jałmużny z innej perspektywy spojrzeć na własne życie. Te trzy filary Wielkiego Postu porządkują życie w trzech wymiarach: w relacji do Boga (modlitwa), drugiego człowieka (jałmużna) i rzeczy (post).

Od Środy Popielcowej słyszymy wezwanie do nawrócenia i zastanawiamy się, co to znaczy, co konkretnie mamy czynić. Po głębszej refleksji możemy dojść do wniosku, że właściwie niewiele, a jednocześnie tak wiele. Nawrócenie się do Boga całym sercem oznacza bowiem, że pozwolimy, by On nas prowadził i w nas działał. Czasem zmiana jest radykalna, ponieważ uznajemy, że nie my jesteśmy budowniczymi własnego życia, ale Bóg, i to, kim jesteśmy, zawdzięczamy Jego łasce, wszystko, co posiadamy, jest Jego darem. O tym mówił Benedykt XVI w homilii wygłoszonej w Środę Popielcową: „Nawrócenie pochodzi z głębi naszych myśli i uczuć, leży u podstaw naszych decyzji, wyborów i działań, w geście całkowitej i radykalnej wolności”. Powrót człowieka do Boga jest Jego dziełem i owocem wiary, ale staje się rzeczywistością w naszym życiu wtedy, gdy łaska przenika do duszy. Dlatego – jak powiedział Benedykt XVI – „trzeba się codziennie uczyć, jak coraz bardziej wychodzić z własnego egoizmu i zamknięcia się w sobie, aby uczynić przestrzeń dla Boga, który otwiera i przemienia serce”.

Niech te słowa towarzyszą nam jak światło na drodze wielkopostnej zadumy.

Maria Galińska

JOANNA KRUCZYŃSKA

Wolontariusze Caritas wręczali przyjmującym sakrament chorych obrazki z modlitwą chorego

JAK DOBRY LEKARZ

JOANNA KRUCZYŃSKA

W sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy na toruńskich Bielanych 11 lutego pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego sprawowano Mszę św. w ramach diecezjalnych obchodów Światowego Dnia Choro-

Kustosz o. dr Wojciech Zagrodzki CSsR powitał zgromadzonych w świątyni, wśród których znaleźli się księża kapelani szpitalni na czele z ks. kan. Janem Roplem, diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia, dyrektorzy szpitali i hospicjów, pracownicy placówek służby zdrowia, wolontariusze oraz chorzy wraz z rodzinami i opiekunami.

W słowie Bożym bp Andrzej Suski skierował uwagę wiernych na Jezusa Chrystusa, który głosił Dobrą Nowinę i uzdrawiał chorych. „Pochylał się jak dobry lekarz nad każdym, lecząc duszę i ciało” – mówił kaznodzieja. W ten sposób zachęca, by leczyć, ratować życie, zmniejszać cierpienie; jest natchnieniem duszpasterskiej opieki nad chorymi.

Biskup Andrzej przytoczył trzy historie z kart Biblii, poprzez które Jezus jeszcze bardziej pragnie przemówić i uświadomić, jak ważna jest posługa wobec chorych i cierpiących. Mówił o dobrym Samarytaninie, który, stając się

bliźnim potrzebującego, chętnie udzielił mu pomocy i wyprowadził z poczucia osamotnienia. Przypomniawszy postać chromego, którego z wiarą w uzdrowienie, jakie może otrzymać od Jezusa, wpuszczono przez dach. Przywołał również niewidomego spod Jerycha, który słysząc, że Jezus idzie i uzdrawia, krzyczał: „Jezu, synu Dawida, ulituj się nad mną!” (Łk 18, 39).

Służba Jezusa była dopełniona przyjęciem cierpienia na siebie. Nie cierpiał ze stoicką nieczułością, po ludzku bał się i prosił

dokończenie na str. V

„Bóg ponad wszystko”

Toruń

W wigilię liturgicznego wspomnienia bł. ks. Bronisława Markiewicza 29 stycznia podopieczni i nauczyciele z oratorium na toruńskich Rybakach rozpoczęli świętowanie dni patrona placówki. Dodatkową okazją było zakończenie roku jubileuszowego setnej rocznicy urodzin dla nieba tego wielkiego wychowawcy. Dni przebiegły pod hasłem: „Bóg ponad wszystko”.

Rozpoczęliśmy Mszą św., którą odprawił i słowo Boże wygłosił dyrektor ks. Krzysztof Winiarski. W kazaniu prosił, abyśmy w sobie malowali obraz bł. Bronisława jako człowieka, który kierował się miłością do Boga i drugiej osoby, jako wychowawcy pochylonego nad problemami dzieci i młodzieży, jako kapłana, który kochał swoją Ojczyznę. Dzieci wzięły udział w Liturgii Słowa. Na zakończenie odbyło się ucałowanie relikwii. Eucharystią podziękowaliśmy Bogu za dobrego pasterza – bł. ks. Bronisława.

30 stycznia w parafii odbył się odpust ku czci bł. ks. Bronisław Markiewicza. Było to dziękczynienie za dar błogosławionego oraz zakończenie roku jubileuszowego. Uroczystości przewodniczył i słowo Boże wygłosił bp Andrzej Suski. Na zakończenie ks. Krzysztof Winiarski poprosił Księdza Biskupa o poświęcenie nowego obrazu bł. Bronisława Markiewicza namalowanego przez artystę malarza Andrzeja Masjanisa. Obraz, który znalazł swoje miejsce w oratorium, ma być drogowskazem dla wychowawców, jak kształtować młode pokolenie, a dzieciom ma przypominać, że w osobie bł. ks. Bronisława mają pomoc i wstawieństwo.

Patron kładł nacisk na wychowanie przez muzykę i śpiew. Dlatego 31 stycznia podopieczni placówki na Rybakach wraz z wychowawcami wspólnie spędzili czas na karaoke, podczas którego dzieci prezentowały swoje umiejętności wokalne.

Drużyna piłkarska z Rybaków

1 lutego dzieci w oratorium zaprezentowały pogram słowno-muzyczny o patronie przygotowany przez Paulinę Sołtysińską. Spotkanie rozpoczął ks. Krzysztof. Wskazując nowy portret patrona, stwierdził, że obraz ten ma być dla dzieci znakiem. Jako główni narratorzy wystąpili Paweł Górczewski i Maciek Wijas, którzy przypomnieli życiorys ks. Bronisława. Słowa narracji przeplatały piosenki.

Tego samego dnia odbyła się olimpiada wiedzy o bł. ks. Markiewiczu. Główną podstawą i źródłem wiadomości była książka ks. Edwarda Daty „Oddał serce ubogim dzieciom i młodzieży”. Były też pytania z codziennego życia oratorium. Test składał się z 36 pytań. Wręczenie nagród odbyło się w sali im. bł. Jana Pawła II. W grupie młodszej I miejsce zajął Sebastian Górczewski, II – Ewa Szupryczyńska, III – Wero-

nika Marcinkowska. W grupie starszej zwyciężył Bartek Słupczewski. Drugie miejsce zajęła Weronika Wójcikowska, a trzecie ex aequo – Ewa Derebecka i Angelika Słupczewska. To był bardzo zacięty turniej, zawodnicy wykazali się dużą wiedzą, a dzieci dowiedziały się wielu rzeczy o swoim patronie.

Ostatnim akordem tych dni był Turniej Piłkarski im. Jędrka Hałatka, który odbył się 6 lutego w Górsku. Naszą parafię reprezentowali ministranci oraz drużyna z oratorium, przeciw nim wystąpiły dwie drużyny z Górska. Nasi oratoryjni sportowcy zajęli 2. miejsce.

Naśladując bł. ks. Bronisława Markiewicza i realizując jego zasady miłości oraz wychowania, młodzież spędzała wolny czas w sposób przyjemny i konstruktywny. Więcej na www.oratorium.torun.pl. Dr Adam Żurowski

Radosne spotkania

Rodziny z parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Działdowie oraz pw. św. Jakuba Apostoła w Białutach spędziły wspólnie dwa piękne niedzielne popołudnia na zimowych zabawach.

13 stycznia rodziny obu parafii spotkały się w Działdowie na Eucharystii. Następnie udały się na kulig połączony z ogniskiem i ciepłym posiłkiem do Jerzego Grzeli w Malinowie.

20 stycznia działdowianie pojechali z rewizytą do Białut. Po Mszy św. był obiad, a później zjazdy z górk na workach. Spotkanie uwieńczyło ognisko z pieczeniem kiełbasek oraz śpiew.

Spotkania w duchu chrześcijańskiej radości zintegrowały rodziny obu parafii. Dziękujemy proboszczom ks. kan. Marianowi Oferze i ks. Grzegorzowi Malinowskiemu za wsparcie.

Henryk Górzyński

Modlitwa za Kościół i Ojczyznę

Jasna Góra

Każdego roku w dniach 1-2 lutego wspólnoty dla intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa gromadzą się w Kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze na ogólnopolskim nocnym czuwaniu, by wynagradzać Bogu za grzechy osobiste i społeczne, profanacje świętych wizerunków, by modlić się za Kościół, naszą Ojczyznę oraz rządzących.

Wspólnoty poważnie traktują słowa Jezusa skierowane do służebnicy Bożej Rozalii Celak: „Polska nie zginie, o ile przyjmie Chrystusa za Króla w całym tego słowa znaczeniu... inaczej nie ostoi się. Oświadczam ci jeszcze raz, że tylko te państwa nie zginą, które będą oddane Sercu Jezusowemu przez intronizację”. Popłynęły więc modlitwy o nawrócenie oraz rozwój dzieła intronizacji w Polsce i na świecie. Wierzymy, że tylko na kola-

nach możemy odeprzeć zło, które zewsząd atakuje dusze.

Centralnym punktem czuwania była Eucharystia sprawowana o północy, głównym celebransem był biskup łomżyński Stanisław Stefanek. Skierował on słowo do wspólnot, ciesząc się z ich istnienia oraz zaangażowania w dzieło intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa.

O godz. 2 wspólnoty toruńskie poprowadziły Drogę Krzyżową jako ekspiację za znieważenie Jasnogórskiego Wizerunku i wynagrodzenie Bogu za grzechy naszego narodu, a szczególnie za niewypełnienie ślubów Jasnogórskich.

Coraz bardziej rozumiemy potrzebę pokuty i wynagradzania za wszystkie występne czyny. Modlimy się za siebie oraz za tych, którzy jeszcze tego nie rozumieją.

Jadwiga Suchorzyńska

Katolicki Ośrodek Psychologiczno-Pastoralny „Cyrenejczyk” w Toruniu organizuje

Termin kursu: 9-10 marca 2013

KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI

Szczegóły pod nr telefonu **662 059 798**

www.poradnia.diecezja.torun.pl

ROK WIARY
„WIEM, KOMU UWIERZYŁEM”

WIERZĘ
W CHRYSZTUSA,
KTÓRY MI UFA I ZAPRASZA

Organizator: Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej
Miejsce: Wydział Teologiczny
ul. Gagarina 37, Toruń
Plan Spotkania: Uczczenie relikwii, konferencja

26 lutego 2013 r. godz. 18.30

Gość specjalny: bł. Karolina Kózkówna
Gość: ks. kan. Zbigniew Kucharski – Asystent Generalny KSM

VIII Mistrzostwa Polski w Piłce Nożnej Halowej LSO o puchar „Króluj nam Chryste” / „KnC”/ Radom 1-2 maja 2013

Mistrzostwa LSO Diecezji Toruńskiej w Piłce Nożnej Halowej
Działdowo - 13 kwietnia 2013

Parafia św. Wojciecha - rozpoczęcie Eucharystią o godz. 10:00.
Zgłoszenia przyjmuje ks. Tomasz Jankowski - tel. 883 056 606
oraz ks. Marcin Sokołowski - tel. 510 375 570 mistrzostwa-lso@wp.pl
Regulamin mistrzostw, formularze kart zgłoszeń i zgody rodziców, do pobrania na stronie www.knc-torun.pl

Siostry terezjanki na Mszy św. w intencji procesu beatyfikacyjnego bp. Szelażka

ŚWIADEK CHRYSTUSA

63. ROCZNICA ŚMIERCI BP. ADOLFA PIOTRA SZELAŻKA

Modlitwy o łaski za przyczyną bp. Adolfa Piotra Szelażka

Boże, Ojciec Wszechmogący, który obdarzyłeś sługę swego Biskupa Adolfa Piotra pełnią Chrystusowego kapłaństwa, mądrością w służbie Kościołowi, dobrocią serca wobec ubogich i pokrzywdzonych oraz ukochaniem drogi duchowego dzieciństwa, spraw, abyśmy wsparci jego przykładem stale wzrastali w wierze oraz miłości Boga i bliźniego. Pozwól nam cieszyć się jego chwałą w niebie i udzielić łask, o które Cię za jego przyczyną z pokorą i ufnością prosimy.
Amen

10 lutego w kościele pw. św. Jakuba w Toruniu modlono się w intencji procesu beatyfikacyjnego ordynariusza diecezji łuckiej na Wołyniu bp. Adolfa Piotra Szelażka (1865 – 1950)

Eucharysti przewodniczył ks. dr Artur Szymczyk. Na Mszy św. obecni byli nie tylko parafianie, lecz także siostry ze Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus (siostry terezjanki) z przełożoną generalną s. Judytą Jankowską. Zgromadzenie to założył w 1936 r. bp Szelażek.

Bp Adolf Piotr Szelażek został wydany z własnej diecezji przez władze sowieckie. Ostatnie lata swojego życia, od 1946 r., spędził w podtoruńskim Zamku Bierzgłowskim, który dla księży stał się siedzibą kurii diecezji łuckiej. Biskup mimo podeszłego wieku prowadził aktywną działalność, o czym świadczy korespondencja. Zmarł w Zamku Bierzgłowskim 9 lutego 1950 r. 12 lutego ciało biskupa sprowadzono do Torunia. 13 lutego w kościele pw. św. Jakuba Mszę św. żałobną odprawił

Prymas Polski Stefan Wyszyński. Na pogrzeb przybyło ok. 20 biskupów i ok. 300 księży, biskup został pochowany w krypcie tegoż kościoła.

Od 3 lat trwają prace przygotowawcze do procesu beatyfikacyjnego bp. Szelażka. Zakończyli już pracę cenzorzy teolodzy, ich zadaniem było przebadanie drukowanych pism Księdza Biskupa. Wyniki swoich szczegółowych poszukiwań w rozproszonych archiwach i bibliotekach w Polsce oraz w kilku miejscach za granicą, podsumowuje także Komisja Historyczna. W 2011 r. Konferencja Episkopatu Polski na prośbę ordynariusza toruńskiego bp. Andrzeja Suskiego wyraziła pozytywną opinię dotyczącą rozpoczęcia dochodzenia diecezjalnego.

Dk. Waldemar Rozynkowski

Łańcuch pamięci sybirackiej

8 lutego sybiracy toruńscy przeżywali 73. rocznicę pierwszej deportacji Polaków na Sybir

W Urzędzie Marszałkowskim zebrali się sybiracy z rodzinami, przedstawiciele władz: Piotr Całbecki, marszałek województwa kujawsko-pomorskiego, Michał Zaleski, prezydent Torunia, Ewa Mes, wojewoda, Jan Myrcha, prezes toruńskiego Oddziału Związku Sybiraków, Zbigniew Matuszewicz, dyrektor VI Liceum Ogólnokształcącego im. Zesłańców Sybiru, przedstawiciele Gimnazjum nr VI im. Sybiraków w Grudziądzu, znaczna grupa młodzieży oraz goście.

Uroczystość rozpoczęto wejściem pocztów sztandarowych i odśpiewaniem hymnu sybiraków z udziałem chóru uczniów z VI Liceum Ogólnokształcącego im. Zesłańców Sybiru. Następnie przemawiał Piotr Całbecki, który zaznaczył, że Sybir to dla Polaków szczególnie droga do wolności. Przetrwali ci najwytrwalsi, w których żywa była nadzieja i miłość do Ojczyzny. Odczytał

też list od o. Karola Lipińskiego z podziękowaniem za piłki nożne dla młodzieży. O. Karol Lipiński jest proboszczem w Wierszynie, małej wsi na Syberii, w której mieszkają potomkowie zesłańców. Następnie aktor i poeta Dariusz Bereski wyrecytował wiersz o sybirakach. Z kolei głos zabrał Jan Myrcha, podkreślając, że sybiracy przetrwali dzie-

ki wierze w Boga i modlitwie, miłości do życia, a ci co przeżyli utworzyli Związek Sybiraków. Dziś mają oni dalsze zadania – winni utrzymywać pamięć o zesłańcach i stawiać

po nich pamiątkowe znaki. Następnie wręczono honorowe odznaczenia złote, srebrne oraz wyróżnienia osobom, które pomagają i współpracują z Toruńskim Oddziałem Związku Sybiraków. Odznaczenia otrzymały też osoby, które określono opiekunami miejsc pamięci narodowej. Trzeba tu odnotować fakt otrzymania złotej odznaki

Sybiracy przetrwali dzięki wierze w Boga i modlitwie, miłości do życia, a ci co przeżyli utworzyli Związek Sybiraków.

HELENA MANIAKOWSKA

Zofia Kalisz przekazuje odznaczenie Zbigniewowi Matuszewiczowi

honorowej przez m.in. ks. prał. Józefa Nowakowskiego, kapelana Związku Sybiraków w Toruniu. Spotkanie zakończył występ uczniów VI LO im. Zesłańców Sybiru w Toruniu.

Druga część uroczystości obejmowała uczestnictwo w Mszy św. celebrowanej w kościele garnizony przez proboszczą parafii wojskowej w Toruniu ks. płk. Marka Karczewskiego. Homilię wygłosił wikariusz ks. mjr Stanisław Garbacik. Ks. Stanisław nawiązał do Ewangelii i w skrócie przedstawił historię sprzed 73

lat. Na zakończenie zaznaczył, że potrzeba naszej modlitwy, aby nie budziły się demony przeszłości. Jednak młodzi muszą zachować pamięć o historii. Ten cały dzień zwieńczono obiadem i pogawędką w restauracji „Róża wiatrów” w Toruniu.

9 lutego sybiracy złożyli kwiaty przed tablicą upamiętniającą poległych zesłańców i deportację, która znajduje się w krużganku kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu.

Helena Maniakowska

JAK DOBRY LEKARZ

dokończenie ze str. I

Ojca, by zabrał ten kielich goryczy. Jednocześnie pełen zgody na wolę Ojca przyjął cierpienie, by zbawić każdego człowieka. Kaznodzieja podkreślił, że w takiej sytuacji bardzo prawdziwie brzmią słowa Jezusa: „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien” (Mt 10, 38). Krzyżem może być choroba, cierpienie, trudności materialne, niekiedy drugi człowiek, czyli wszystko, co

trudne i co przytłacza. „Jezusowi nie chodzi o to, by być cierpiętnikiem, lecz by przyjąć je po ludzku i z godnością, a nade wszystko z miłości do Boga i ludzi” – mówił Biskup Andrzej. Tak przeżywane cierpienie ma sens, a chorzy mają szczególny udział w życiu i posłannictwie Jezusa i Kościoła.

Kaznodzieja dodał, że „Kościół otacza chorych szczególną miłością, ale też prosi, by wstawiali się u Boga za innych chorych, za tych, co są przeciwko krzyżowi, za

zadłużone szpitale, które z braku pieniędzy nie mogą wykonywać badań, za tych, którzy nie mają za co wykupić lekarstw”. Na zakończenie odniósł się do orędzia Benedykta XVI na 21. światowy Dzień Chorego, w którym Papież, cytując słowa z Pisma Świętego: „Idź, i ty czyn podobnie!” (Łk 10, 37), nawołuje, by wobec chorych i cierpiących być jak ten miłośnik Samarytanin.

W dalszej części uroczystości kapłani udzieliли wiernym sakra-

mentu chorych. Na zakończenie Eucharystii nastąpiły: wystawienie Najświętszego Sakramentu, powierzenie się opiece Matki Bożej Nieustającej Pomocy oraz modlitwa chorego wydrukowana na obrazkach, które wolontariusze Caritas wręczali wszystkim przyjmującym sakrament chorych, po czym bp Andrzej Suski udzielił błogosławieństwa na sposób lurdzki.

Joanna Kruczyńska

Post

W XXI wieku słowo „post” wydaje się archaiczne, a z drugiej strony coraz więcej mówi się o diecie warzywno-owocowej, która leczy, oczyszcza i przywraca równowagę w organizmie, także zgromadzenia zakonne proponują rekolekcje połączone z postem Daniela. Czym więc różni się dieta od postu? Jeżeli głodówka może uzdrowić ciało, to w takim razie, jaką wartość ma post dla ducha?

WONA SZTAJNER

Na początku dwa obrazy, dwie motywacje, dwie historie pokazujące, kiedy rezygnacja z mięsa, alkoholu czy ulubionych kalorycznych potraw jest postem, a kiedy dbaniem o ciało, troską o zdrowie, sylwetkę i komfort psychiczny, co samo w sobie nie jest złe, ale jest tylko głodówką.

Dwa obrazy

Andrzej w czasie sezonu przez kilka dni żywi się tylko jarzynami. Robi to w dniach wolnych od pracy zawodowej.

Po tej kuracji czuję się jak nowo narodzony. Opowiada, że wstaje rano rześki, wypoczęty, pełny energii. – Mam rodzinę na utrzymaniu – mówi – więc muszę dbać o siebie, by żona miała co włożyć do garnka, a synom zapewnić wykształcenie.

Piotr od wielu już lat w każdy piątek pości o chlebie i wodzie. Zaczyna dzień Mszą św., a potem podejmuje codzienne obowiązki zawodowe. Pod koniec dnia czuje się osłabiony i cieszy go możliwość udania się nocny odpoczynek.

Jak podkreśla, ma za co dziękować Stwórcy. – Dlatego przez post, który przecież jest łaską, zbliżam się do Niego, pamiętam o Nim – wyjaśnia. – Zresztą bez modlitwy nie można mówić o poście, tu nie chodzi o samo niejedzenie. Gdy pomyślę o tym, co przecierpiał Chrystus, jak mnie

umiłował, wtedy post nabiera szczególnego znaczenia. Ważniejsze są owoce. Z czasem zauważam, że post wyostreza wzrok na głos Boga. Czasem bywa trudniej, ale tak ma być, przecież jest to ofiara, ofiara z miłości.

Post w tradycji Kościoła

Post – chwilowa rezygnacja z rzeczy dobrych, zapomnienie o sobie, własnej wygodzie – ma źródło w nawróceniu serca. Bez pokuty wewnętrznej – jak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego – czyny pokutne pozostają bezowocne i kłamliwe. „Nawrócenie wewnętrzne skłania do uzewnętrznienia tej postawy przez znaki widzialne, gesty

Czy wiesz, dlaczego albo dla Kogo podejmujesz wyrzeczenie?

i czyny pokutne” (KKK 1430). Pokuta wewnętrzna jest łaską Bożą, która umożliwia przemianę życia, nawrócenie, zerwanie z grzechem i odwrócenie się od zła, zawiera również pragnienie i postanowienie zmiany życia, nadzieję na miłosierdzie Boże i ufność (por. KKK 1431).

W tradycji Kościoła wyróżniamy post ścisły i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

Ścisły post (tylko jeden posiłek od syta i 2 skromne posiłki) obowiązuje dwa razy w roku – w Środę Popielcową i Wielki

Piątek. Obejmuje on wiernych między 18. a 60. rokiem życia z wyjątkiem chorych. Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych praktykuje się w każdy piątek w całym roku. W tym miejscu należy zwrócić uwagę także na post eucharystyczny, związany z przygotowaniem do przyjęcia Komunii św.

Człowiek – ciało i duch

Człowiek to ciało i dusza. Dlatego trudno sobie wyobrazić praktyki czysto duchowe, wszak nie jesteśmy aniołami, obok modlitwy potrzebujemy postaw ze strony ciała, m.in. postu, jałmużny. Podejmujemy więc w czasie Wielkiego Postu wyrzeczenia, takie jak np.: zmiana potraw mięsnych na rybne lub jarskie, rezygnacja z czekolady, obejrzenia ulubionego serialu, surfowania po Internecie, korzystania przez dzień z telefonu komórkowego. Post ma zawsze charakter religijny, jest uważany za środek uświęcający, oczyszczający także w innych wyznaniach czy filozofiach. Kluczowa jest tu intencja: dlaczego albo dla Kogo podejmujemy wyrzeczenia. Skoro czynimy to z miłości do Jezusa, który cierpiał i umarł dla naszego zbawienia, łączymy nasz trud z Jego bólem, odrzuceniem, wyszydzeniem, pragniemy Go naśladować, wtedy pościmy. Przez umartwienie nakierowujemy ciało, ducha, intelekt, wolę, emocje na Boga.

To doświadczenie uczy opanowania, zwyciężenia egoizmu, ościężałości czy lenistwa. Postawa zależności i zaufania wyraża pokorę, nadzieję, miłość człowieka do Boga. Umartwienie ciała ma pomóc w rozmyślaniu nad własnym postępowaniem, może też prowadzić do żalu za grzechy. O tym, jak mamy pościć, mówi Chrystus: „Kiedy pościecie, nie bądźcie posepni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie” (Mt 6, 16-18).

Jezus, który przyjął ludzką naturę, napełniony Duchem Świętym „przebywał w Duchu” na pustyni przez 40 dni i nic nie jadł (por. Łk 4, 1-13, kuszenie na pustyni), to znaczy, że my, Jego uczniowie, mamy czynić podobnie, by otworzyć się na działanie Ducha Świętego i przyjmując wolę Ojca.

Wszystkie czyny pokutne bowiem wypływające z miłosiernej miłości i wolności są darem, odzierają nas z pozorów, a gdy one opadną, stajemy bez masek czy udawania w prawdzie o sobie w obliczu dobrego, Świętego Boga Stwórcy.

Beata Pieczykura

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

FINAŁ AKCJI „WARTO BYĆ BOHATEREM”

W 21. Światowy Dzień Chorego ośmioro chorych i niepełnosprawnych dzieci otrzymało pomoc finansową w wysokości 26 311, 68 zł od Caritas Diecezji Toruńskiej.

Pieniądze pochodzą z akcji „Warto być bohaterem”, w którą włączyły się 74 szkoły diecezji. Wsparcie przyszło również z Caritas Polska. Podczas finału, który odbył się 11 lutego z udziałem 300 uczniów, miałem okazję porozmawiać z młodymi. Jolanta, Sylwia i Nikola zaangażowały się w akcję Caritas Diecezji Toruńskiej „Warto być bohaterem”. Zapytałem je: Dlaczego postanowiły włączyć się w to przedsięwzięcie? W odpowiedzi zostałem obsypany wywodami nasączonymi pozytywnymi emocjami. Dziewczęta pięknie mówiły o różnym postrzeganiu bycia bohaterem – że jedni są bohaterami, bo wbrew

przeciwnościom i trudnościom nie tracą się i walczą! Drudzy z kolei, podejmując się codziennego wysiłku i dzieląc się dobrem, które jest w sercu każdego z nas, góry przenoszą. Moje rozmówczynie uczęszczają do trzeciej klasy Publicznego Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Topolce. Wraz ze swymi kolegami ze Szkolnego Koła Caritas (których w diecezji toruńskiej jest 227) włączyły się w zbiórkę środków finansowych. Jak same mówią, czują się bohaterami. Powtarzały: „Czynisz dobro – automatycznie stajesz się bohaterem”!

Bohaterami są wszystkie osoby, które brały udział w tej akcji. Dzięki niej ludzie stają się lepsi. Wszyscy uczniowie, których widziałem, mówili, że nie mogą doczekać się przyszłorocznej akcji. Większość z nich deklarowała, że nie będą czekać z założonymi rękami, ale

KAROLINA SARNOWSKA

Nikola, Jolanta i Sylwia mówiły o byciu bohaterem

zamierzają kontynuować czynienie dobra przez cały rok.

W ramach środków z akcji „Warto być bohaterem” Caritas Diecezji Toruńskiej przekazała wózek elektryczny 17-letniej Sylwii Marchlik. Ten dar pozwoli jej pokonywać odległości bez pomocy opiekunów (por. „Głos z Torunia”, nr 6/947).

Mateusz Musiał

Beneficjenci akcji z dyrektorem Caritas Diecezji Toruńskiej ks. prał. Danielem Adamowiczem, gośćmi honorowymi i wolontariuszami

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (83B)

KAPŁAN DOBREGO SERCA (II)

Ks. Blericq pomagał parafianom pokrzywdzonym przez wojnę, często żyjącym na skraju nędzy. Wszystko starał się oddawać bliźnim, stawiając swoje potrzeby na ostatnim miejscu Marcin Łangowski

W 1940 r. podczas wrześniowych aresztowań duchownych ocalonych z pogromu „krwawej jesieni” 1939 r. „przyszedł” także po ks. Blericq’a, którego „winą” było odznaczenie Złotym Krzyżem Zasługi. Po 2 tygodniach został zwolniony, ale nie wrócił do Grudziądza. Przetrwał okupację jako wikary przy parafii Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej Gwiazdy Morza w Sopocie. Prawdopodobnie zawdzięczał ocalenie biskupowi gdańskiemu Karłowi Marii Spletowski, „byli bowiem kuzynami” (por. ks. Franciszek Jank, „Księża... którzy przeżyli lata 1939-1945”, rękopis w Archiwum Diecezji Pelplińskiej).

Po wojnie nie miał dokąd wracać, bo jego kościół i plebania spaliły się podczas oblężenia Grudziądza w marcu 1945 r. Administrator diecezji ks. Andrzej Wronka 1 listopada 1945 r. powierzył mu administrowanie parafią pw. Świętych Apostołów Szymona i Judy w Więcborku i pw. św. Jakuba w Wielowiczu (do 1947 r.) na Krajnie i ustanowił dziekanem kamieńskim. W 1947 r. biskup chełmiński Kazimierz J. Kowalski przyznał ks. Janowi tytuł kanonika honorowego, a w 1948 r. – proboszcza w Więcborku. Uczynił go także delegatem biskupim i członkiem „Consilium a vigilantia” (komisji czuwania nad moralnością).

W tamtym czasie jeszcze krwawiły okupacyjne rany. Po wojnie ekshumowano ciała 1781 mieszkańców Więcborka i okolic uwięzionych w obozie w Karolewie. Wkroczenie

27 stycznia 1945 r. do Więcborka wojsk sowieckich i zaistnienie władzy komunistycznej przyniosło mieszkańcom tortury w siedzibach NKWD i UB oraz wywózki do łagrów na Uralu. Osierocone rodziny ofiar obu okupacji pozostały bez środków do życia. „Ks. Blericq (...) pomagał parafianom pokrzywdzonym przez wojnę, często żyjącym na skraju nędzy. Wszystko starał się oddawać bliźnim, stawiając swoje potrzeby na ostatnim miejscu” – pisze Marcin Łangowski („Wiadomości Krajeńskie Online”). Sam też doznawał szykan ze strony władzy. Był człowiekiem niekonunkturalnym. Mimo nagonki na bp. Spletę zmuszonego do wyjazdu z Polski po 8 latach ciężkiego więzienia we Wronkach i 3 latach internowania gościł go w święta Bożego Narodzenia 1956 r. Biskup w drodze z miejsca odosobnienia w Dukli jako ostatnie miejsce pobytu w naszym kraju wybrał plebanie w Więcborku. Nie mogło się to podołać komunistycznym władzom.

Ks. Jan był człowiekiem gołębiego serca, ale stanowczym i konsekwentnym w sprawach Kościoła i parafii. Uczcił pamięć swojego poprzednika, zmarłego w Stutthofie 17 kwietnia 1940 r. dziekana ks. Jana Wilmoskiego, który był duszpasterzem parafii od 1908 r. Sprowadził jego zwłoki z cmentarza na gdańskiej Zaspie i 3 kwietnia 1946 r. urządził pogrzeb, który zgromadził rzesze parafian. W 1950 r. wystawił mu na cmentarzu parafialnym pomnik Chrystusa Zmartwychwstałego. W 1951 r. przeprowadził remont dachu i fundamentów kościoła, rok później – murów kruchty i zakrystii. W 1958 r. zlecił wybitnemu artyście Marianowi Schwartzowi wykonanie polichromii o tematyce Wielkiej Nowenny. Pozostawił więc materialne ślady starań; nie mniej trwale są wspomnienia o jego posłudze duchowej i sercu okazywanym ludziom.

Zapamiętano jego uśmiech i charakterystyczną sylwetkę, także na rowerze, którym jeździł do chorych. Sam sobie nie pozwoliłby na taki dwukołowy luksus, choć z wiekiem nogi odmawiały mu posłuszeństwa, więc rower sprezentowała mu na imieniny Rada Parafialna. W styczniu 1961 r. zaniemógł. Podniósł się jednak po zawale, a ks. Franciszek Gabor, wtedy wikary, wspomina Dzień Chorych, gdy ze łzami

Ks. Jan van Blericq (1888 – 1978)

wzruszenia udzielał swojemu proboszczowi błogosławieństwa. Choroba przyspieszyła odejście ks. Blericq’a na emeryturę, jednak uprosił bp. Kowalskiego o możliwość jej odroczenia do września, by mógł prowadzić uroczystości nawiedzenia parafii przez Maryję w obrazie jasnogórskim. Takim akcentem Jej wielki czciciel zakończył swą pracę proboszcza.

We wrześniu 1961 r. zamieszkał w klasztorze u sióstr franciszekanek, nadal służąc mieszkańcom Więcborka posługą kapłańską. Cieszył się szacunkiem i opieką miejscowych księży, szczególnie proboszcza ks. Tadeusza Słomińskiego, który codziennie go odwiedzał. Ks. Jan Blericq zmarł 23 marca 1978 r. 2 tygodnie po 65. rocznicy święceń kapłańskich. Spoczywa na Cmentarzu Komunalnym w kwaterze sióstr franciszekanek. Pamiętają o nim nie tylko miejscowi parafianie. W Zaduszki 2012 r. modliła się przy jego grobie delegacja parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu, którą założył przed 80 laty.

Wojciech Wielgoszewski

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: ks. Paweł Borowski
Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38